גר מצוה
ה א מיי׳ פ״א מהלכות מקואות הלכה ו סמג עשין רמב רל״ד סימן נ״ל סמ״ע סמ:
ו ב מיי׳ פ״ט מהלכות מרזחות הלכה כד:

תוספי הרא״ש

כלל לברר הספק בשעת הסתפקות אבל ספיקא דשקיעה ונגע באשר בלילה אפשר לתלות בשעת מעשה: דאיבא דלית ליה ריעותא מטמא · ואע״ג דיכא כי אמרי׳ העמד רבר על חזקתו התכא דלא איתרע חזקה כגון ספק נגע אבל הכא איתרע דאתי דם לפניך ור״ל דבדי דשי נתנא נמי מקשינן אחזקתיה כהתירא דנגע בא׳ בלילה דאפי׳ רבנן מודו בראובה מי מבערב דמסתר אבל מעשה דריעותא נופה ואי איתרע חזקתה קתניא דשכיחי בה דמים תדיר ולא דמי לנגעים דאמרי׳ ספק נגעים לחקל אע״ג דשכיחי קא חזי ס״ם לא שכיחי ביה נגעים כמו אשה שכמציין בהדמים תדירי חזקי׳ דנתעסקה בפתורי דלית ברו ריעותא כיון דשמאה דידהו משום לחא דידה מפיא לא מקשינן אחזקתיה ודוקא בחזקה אחרת לקרשים כרלקמן אבל לגלגל אע״ג דאיכא ריעותא מטמא מקשי׳ לה בחזקת פתורה דיש לחלות בחתר פתוך כך בעודר שנשחטה בהמה [אורח] (אורחת) מהן ומצאצאה פתוחה כל הנבילים דמקשינן להו אחזקתיה שעשוי מהלב של העדר אמורין פתוך לשחיטה נפתוחה ה) ואע״ג דאיכא ריעותא מטמא · ומיהו יש לחלות דשאני התם שלא נתבדרת החזקה לעולם ואע״פ שהיתה כמה שנים ויצאה מחזקת פתוחות פ״ם בכל שעה ושעה עומדת היא בספק תרפ דפרלשנון פ״ק דחולין דאולינן בתר רובא סתרה ארובה ומשערי׳ המשחלה מלא חיישינן דילמא פתוחה הן ומטמא משום דאולינן בתר רובא דילמא משום דאמרינן אזקוה אחזקה אלא ואי לא הוי נתנא לא אמרינן אחזקתיה כיון דשמאה לא נתברדת החזקה אלא לאחר שהציאוה פתוח ונתברר הדבר דבשעת לידתה כשרה ואיתה ואידו אם לא נפתחה פתחה אלא כעין אותן שאנו אומרין מחמת סירכא ואם הינו בקיאין לברר אשפשר שהיה לה היתר ע״י בדיקה לאחמיה דהוה ספק ספיקא ספק פתחה ספק אינה פתחה ואת״ל פתחה אימר אחר כך נפתחה ותה ור״ל כיון דאולינן בתר רובא כל הבהמות בחזקת כשרי׳ אפי׳ בתוך שנתן משום רובא בהמה כשרה והכא ערוף מחזקה דעמידי בהכה זו בכלל הרוב והשתא הוא דאשתכה הוי אישתכה ביה פתחה דיתירה והוי פתחה ואע״ג דשכיחה פתחה אחרת אפי׳ הכי לא חזקה דמסתבר דאיכא פתחה אחת בלבד ואע״ג דאיכא פתחה אחרת בלבד ואע״ג דאיכא פתחה אחרת בלבד ואע״ג דאיכא פתחה אחר